

Pünkösd után XVII. vasárnap. Nagymisére.

E két parancsolaton függ az egész törvény

Krisztusban Kedves Testvéreim. A mai evangélium ismét egy érdekfeszítő jelenetet tár elénk azon szellemi küzdelemből, melyet az Úr Jézus folytatott legnagyobb ellenségeivel és későbbi gyilkosaival, a farizeusokkal. Ez a küzdelem fokozódott, s tanításának harmadik évében tetőfokra hágott. E most felolvasott evangéliumi jelenet színhelye a jeruzsálemi templom, ahol az Üdvözítő a nép tanításával volt elfoglalva, míg az ő ellenségei a farizeusok, a templomnak egy másik csarnokában tanácskoztak. És vajon miről tanácskoztak? Arról, hogy elveszítsék-e az Üdvözítőt, hogy eltegyék láb alól? Nem, régen elhatározták már azt, hogy a názáreti Jézusnak el kell vésznie. Tanácskozásuknak az volt a tárgya, hogy sötét tervüket miképpen hajtsák végre, hogy a Jézushoz ragaszkodó nép előtt eljárásukat valamiképpen igazolhassák, azaz mi módon idegenítsék el tőle a benne hívő népet.

Melyik a főparancs? A szeretet törvénye! Mert mind a tíz parancsolat Isten és a felebaráti szeretetnek bővebb kifejtése.

Az önmagunk szeretete is parancs. Nem mindenki tudja helyesen szeretni önmagát. Ifjúkor eltékozolt energiái. Lesznek koravének, idő előtt megroppantak. Mértéktelenség evésben, ivásban.